

# SOVRANITETI I PERËNDISË

## Danieli 4

John Kachelman

Pak mësim nga Bibla jepen po aq qartë sa jepet mësimi për fuqinë e Perëndisë.

Zotit i përket toka dhe të gjitha gjërat që janë mbi të, bota dhe banorët e saj (Psalmeve 24:1).

Sepse Zoti, shumë i Larti, është i tmerrshëm, një mbret i madh mbi gjithë dheun . . . Perëndia mbretëron mbi kombet; Perëndia ulet mbi fronin e tij të shenjtë (Psalmeve 47:2, 3, 7, 8).

Edhe pse fuqia e Tij është e pamohueshme, ajo prapë shpërfillet nga njerëzit! Njeriu i sotëm mendon se është zot i fatit të tij dhe drejtues i jetës së tij. Pasojat e të menduarit në këtë mënyrë janë tragjike. Perëndia lihet mënjanë dhe njeriu, me kokëfortësinë e tij, jeton i pasigurt, në pritje të ndëshkimit të përjetshëm.

Si e kuptoni «fuqinë» e Perëndisë? A besoni ju se Perëndia duhet respektuar meqënëse ai është Mbreti i madh mbi gjithë tokën? (Psalmeve 47:2). Si e tregoni në *praktikë* besimin se Perëndia është drejtuesi i vetëm dhe i plotfuqishëm në jetën tuaj? Në Testamentin e Vjetër ne do të përqëndrohemi në një ngjarje të mrekullueshme për fuqinë e Perëndisë. Personazhi kryesor i ngjarjes është mbreti i madh babilonas, Nebukadnetsari (vargjet 34–37).

### TË MOS PRANOSH SOVRANITETIN E PERËNDISË

Kapitulli 4 i librit të Danielit na jep përshkrimin e fundit të Biblës për Nebukadnetsarin dhe na tregon se si Perëndia veproi me këtë mbret të fuqishëm. Teksti tregon një ilustrim të mrekullueshëm të fuqisë së Perëndisë. Teksti hapet dhe mbyllet me një pohim të fuqishëm për mbretërinë e Perëndisë (vargjet 1–3, 34–37). Në këtë kapitull do të lexojmë se si një jobesimtar (Nebukadnetsari) me çiltërsi pranon sundimin e plotëfuqishëm të Perëndisë, pasi e pati refuzuar atë më parë.

Kapitulli 4 jep bashkëbisedimin e tretë të Perëndisë me Nebukadnetsarin. Këtë herë Nebukadnetsari pa në ëndërr një pemë të madhe që ishte

rrezuar përtokë (vargjet 4–7). Kjo ëndërr ishte një paralajmërim për Nebukadnetsarin të ndryshonte rrugën që kishte nisur, përndryshe do të ballafaqohej me fatkeqësinë e tmerrshme (vargjet 18–27). Por kokëfortësia e tij bëri që të refuzonte paralajmërimin e Perëndisë. Ai e konsideronte veten e tij si një rival të Perëndisë (vargjet 28–30). Si rezultat i rebelimit të vazhdueshëm, ai u çmend dhe jetoi si egërsirë derisa e pranoi pushtetin e Perëndisë (vargjet 31–37).

Në fund të atyre që hoqi, mbreti Nebukadnetsar ishte i detyruar që të pranonte se sa i parëndësishëm ishte përpara Perëndisë. Madje edhe me gjithë atë pasuri dhe pushtet që kishte në Babiloni, ai nuk mundej as edhe të mendonte se ishte i barabartë me Perëndinë! Kryelartësia e tij u përul nga Perëndia i plotfuqishëm. Më në fund mbreti kryelartë e pranoi pushtetin e drejtë të Perëndisë (vargjet 34 dhe 35).

Konkluzioni i Nebukadnetsarit ishte i qartë. «Tani, unë Nebukadnetsari lëvdoj, lartësoj dhe përlëvdoj Mbretin e qiellit, sepse të gjitha veprat e tij janë të vërteta dhe rrugët e tij janë drejtësi. Ai ka pushtet të poshtërojë ata që ecin me kryelartësi» (v. 37).

Teksti është i thjeshtë. Mesazhi i tij është i qartë. Lexuesi do të arrijë në të njëjtin përfundim që arriti edhe Nebukadnetsari. Asnjë fuqi nuk është më e madhe ose e barabartë me fuqinë e Perëndisë. Me fuqinë e Tij, Ai mbretëron mbi gjithë tokën dhe qiellin. Të gjithë mbajnë përgjegjësi përpara Tij, madje edhe mbreti i fuqishëm i Babilonisë.

### PASOJAT TRAGJIKE TË KËTIJ MOHIMI

Pasoja tragjike vijnë kur njeriu mohon pushtetin e Perëndisë. Këto pasoja ilustrohen nga ngjarjet që i ndodhën mbretit të Babilonisë.

E para, njeriu fillon të arsyetojë në mënyrë të gabuar, kur mohon pushtetin e Perëndisë (v. 34). Nebukadnetsari humbi aftësinë për të «gjykuar». Mëkati ndryshoi të menduarit e tij derisa ai arriti të mohonte fuqinë e Perëndisë (vargjet 29, 30).

2 Pjetër 2:12 e përmend këtë tragjedi: «Por këta, si shtazë pa mend, të lindura nga natyra që të kapen dhe të shkatërrohen, flasin keq për gjërat që nuk i dinë dhe do të asgjësohen në prishjen e tyre, duke marrë kështu shpërblimin e paudhësisë së tyre.» Të gjithë ata që nuk i nënshtrohen vullnetit të Perëndisë do bëjnë një jetë të kotë (Romakëve 1:21–31).

E dyta, kur njeriu mohon Perëndinë, i heq Atij të drejtën hyjnore për të udhëhequr jetën e tij (v. 27). Mbreti Babilonas mendonte se ai vetë ishte gjykatësi i të gjithëve. Çfarë thoshte ai ishte e mirë ose e keqe. Vullneti i Perëndisë nuk i interesonte aspak mbretit kryelartë.

Gabimi kryesor ishte «kryelartësia» e tij. Ata që nuk i binden vullnetit të Perëndisë, në realitet kthehen në rivalë të Tij. Ata i marrin mbretit hyjnor të drejtën e Tij për të drejtuar jetën e gjithë njerëzve. Vetëm Perëndia mund të ulet dhe të «na gjykojë me drejtësi» (Psalmeve 9:4). Vetëm një njeri pa mend do të mendonte se ai e di më mirë se Perëndia se si duhet ta drejtojë jetën e tij!

E treta, kur pushteti i Perëndisë nuk përfillet, njeriu i rebeluar do të mbulohet akoma edhe më shumë me turpin e mëkatit të tij. Nebukadnetsari përbrenda kishte zemrën e një kafshe. Ai gjithçka e bënte vetëm sipas kokës së tij. Si rrjedhim ai jetonte si kafshë (v. 32). Në fund ai ishte shumë i turpëruar, sepse kishte mohuar të drejtën e Perëndisë për të drejtuar jetën e tij.

Është e rëndë të shikosh dhe të kuptosh gabimin që ke bërë. Ne e shikojmë këtë në ngjarjet tragjike të jetës. Çdo njeri i shërben ose Perëndisë ose Djallit! S'ka zgjedhje tjetër. Ndoshta mospranimi i pushtetit të Perëndisë mund të na duket tërheqës, por tragjedia e Nebukadnetsarit na paralajmëron për pasojat që do të vuajmë, nëse e mohojmë Perëndinë.

Këto tre ngjarje tragjike i ndodhën Nebukadnetsarit, sepse ai nuk pranonte të drejtën e Perëndisë për të udhëhequr jetët njerëzore. E njëjta tragjedi ndodh edhe sot. Shumë zgjedhin të mohojnë të drejtën e Perëndisë për të udhëhequr jetët e tyre. Ata duan ta përcaktojnë vetë se çfarë është e mirë apo e keqe për ta. Ata janë të zotëruar nga krenaria dhe gënjejnë veten duke menduar se e dinë çfarë është e mira apo e keqja për ta.

Te Romakëve 1:18–32, Pali përshkruan pasojat e tmerrshme që i vijnë njeriut kur përpiqet të jetojë pa Perëndinë. Ashtu si Nebukadnetsari, ata ndëshk-

ojnë veten e tyre duke jetuar pa dashurinë e Perëndisë dhe pa paqen e të qenit të gëzuar në Perëndinë.

Analizojeni jetën tuaj me ndershmëri. A keni bërë të njëjtat gjëra që bëri Nebukadnetsari te Danieli 4 dhe ato që janë përmendur te Romakëve 1? Në qoftë se pushteti i Perëndisë nuk drejton jetët tuaja, atëherë duhet të pranoni të njëjtën gjë që pranoi Nebukadnetsari te vargu 37.

### MËSIMET QË DUHET TË NXJERRIM

Në qoftë se nuk i jeni nënshtuar Perëndisë, bëni katër gjërat që Nebukadnetsari bëri. *E para*, ju duhet ta kuptoni mirë së është e drejta e Perëndisë t'ju tregojë ato gjëra që duhet të bëni dhe ato që s'duhet të bëni në jetën tuaj (v. 34). Ky është kuptimi praktik i pushtetit të Perëndisë. *E dyta*, duhet të pranoni me çiltërsi se sa të parëndësishëm jeni përpara hyjnisë së Perëndisë (v. 35). Meqenëse Ai është Mbreti më i lartë, fuqia e Tij është shumë herë më e madhe se fuqia e njeriut të vdekshëm. *E treta*, duhet të pranoni vërtetësinë dhe drejtësinë e mësimëve të Perëndisë (v. 37). Kur pranoni se Perëndia është gjithmonë i vërtetë, ne mund të jemi të sigurtë se ai do të drejtojë jetën tonë në mënyrë të drejtë. *E katërta*, ne duhet të pranoni se nënshtimi ndaj Perëndisë sjell shpërblim të madh dhe kryelartësia rebeluese e njeriut sjell ndëshkim të sigurtë (v. 37; Fjalët e Urta 3:34).

Në qoftë se nuk i nënshtroheni Perëndisë, ju bëni pjesë të të humburit! Pasi t'i jeni nënshtuar fuqisë së Perëndisë, ju do të zbuloni faljen e mrekullueshme dhe kthimin e shpejtë të Perëndia (v. 36; shiko Romakëve 6:17–23). Të gjithë ata që ndalojnë së rebeluari dhe i binden Perëndisë janë gati të pagëzohen përmes gjakut të Krishtit. Pagëzimi, ky veprim që vjen nga besimi, tregon dëshirën që i pagëzuari ka për t'iu nënshtuar vullnetit të Perëndisë. Pagëzimi tregon se ju ndaloni t'i shërbeni vetes dhe filloni t'i shërbeni Perëndisë.

### KONKLuzioni

«Perëndia mbretëron, popujt le të dridhen. Ai është ulur mbi Kerubinët, toka le të dridhet!» (Psalmeve 99:1). Këtë të vërtetë mësoi Nebukadnetsari nga pasojat e veprimeve të tij. A është e mundur që ju të mos e keni mësuar këtë të vërtetë? Në momentin që do t'i mohoni Perëndisë të drejtën për të udhëhequr jetën tuaj, do keni vetëm dëshpërim dhe do largoni gëzimin nga jeta juaj.

Po të studiojmë Jobi 42:2–6 do të nxjerrim këto mësimet për pushtetin e Perëndisë. Ne nuk duhet të shqetësohemi për jetën, meqenëse Perëndia ka nën kontroll gjithçka (Jobi 42:2). Si pasojë, ne nuk kemi pse të përpiqemi të gjejmë shpjegim për problemet dhe tragjeditë e jetës (Jobi 42:3, 4). Meqenëse Perëndia ka nën kontroll gjithçka, ne duhet të jemi në gjendje ta kontrollojmë krenarinë tonë, sepse e kuptojmë se Ai është mbi të gjithë ne (Jobi 42:5, 6).

Të gjithë njerëzit do t'i përgjigjen thirrjes për nënshtim ndaj pushtetit të Perëndisë në njërin nga dy mënyrat e mëposhtme. Ata ose do të japin një përgjigje si ajo e gjendur te Romakëve 1:32, pra të mos i binden binden Perëndisë, ose do të përgjigjen si njerëzit te Romakëve 6:17 të cilët kishin një zemër të përulur dhe iu bindën Perëndisë. Kjo është e qartë për t'u kuptuar. Po ju, cilën do të zgjidhni?

Marrë nga studimi: *"Pyetje lidhur me besimin te Perëndia"*  
© 2001, 2003 E VERTETA PER SOT  
Të gjitha të drejtat të rezervuara